

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2SŽ/21/2011
Identifikačné číslo spisu:	9011010137
Dátum vydania rozhodnutia:	04.07.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:9011010137.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Milučkého a JUDr. Aleny Poláčovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa MAC TV, s.r.o., so sídlom Brečtanová č. 1, Bratislava, zast. Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., so sídlom Drotárska cesta č. 102, Bratislava, proti odporcovi Rade pre vysielanie a retransmisii, Dobrovičova č. 8, P.O.Box 155, Bratislava, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu správneho orgánu č. RP/61/2011 zo dňa 21.6.2011, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie Rady pre vysielanie a retransmisii č. RP/61/2011 zo dňa 21. júna 2011 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť súdny poplatok 66 € v lehote 3 dní na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

Odôvodnenie

Napadnutým rozhodnutím správny orgán rozhodol, že navrhovateľ porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 4 zák. č. 308/2000 Z. z. tým, že v rámci programovej služby JOJ odvysielal dňa 20.12.2010 o cca 20.31 hod. upútavku na program Panelák, o cca 20.37 hod. upútavku na program Kostí, o cca 20.37 hod. upútavku na program C.S.I. Miami, o cca 20.38 hod. upútavku na program Promi noviny, o cca 20.59 hod. upútavku na program Piráti Karibiku - Na Konci Sveta, o cca 21.00 hod. upútavku na program Súdna sieň, o cca 21.01 hod. upútavku na program Profesionáli, o cca 21.01 hod. upútavku na program Panelák, ktoré neboli označené grafickým symbolom Jednotného systému označovania (ďalej v texte rozsudku „JSO“) po celý čas ich vysielania, čím došlo k nesprávnemu uplatneniu JSO, za čo Rada uložila navrhovateľovi podľa § 64 ods. 1 písm. d) zák. č. 308/2000 Z. z. sankciu - pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. c) zák. č. 308/2000 Z. z. vo výške 700 €. Zároveň Rada rozhodla, že v zmysle ust. § 64 ods. 5 zák. č. 308/2000 Z. z., uložením sankcie nezaniká povinnosť, za ktorej porušenie sa sankcia uložila. Rada takto rozhodla, keď dospela k záveru, že navrhovateľ sa dopustil správneho deliktu a u právnických osôb sa zodpovednosť za správne delikty zakladá zásadne bez ohľadu na zavinenie

(objektívna zodpovednosť za správny delikt) a táto zásada platí aj v prípade zák. č. 308/2000 Z. z. Podľa Rady navrhovateľ už predtým opakovane porušil právnu povinnosť a poukázala na svoje právoplatné rozhodnutia č. RP/18/2009 zo dňa 23.6.2009, kedy bola navrhovateľovi uložená pokuta vo výške 1.000 €, ďalej č. RP/05/2010 zo dňa 26.1.2010, kedy bola navrhovateľovi uložená pokuta vo výške 3.400 €, ďalej č. RP/29/2010 zo dňa 8.6.2010, kedy bola navrhovateľovi uložená pokuta vo výške 5.000 € a č. RP 56/2010 zo dňa 21.12.2010, kedy bola navrhovateľovi uložená pokuta vo výške 7.000 €, pričom vo všetkých prípadoch išlo o porušenie § 20 ods. 4 zákona č. 308/2000 Z. z. Rada taktiež uviedla, že posudzované upútavky boli zložené z dvoch častí. V prvej časti boli odvysielané zábery z programu a prvá časť posudzovaných upútaviek bola označená. V druhej časti posudzovaných upútaviek boli odvysielané informácie o dni a čase odvysielania samotného programu a o jeho názve. Druhá časť upútaviek už neobsahovala ukážky zo samotného programu, iba vyobrazenie predstaviteľov samotného programu. Upútavky upozorňujúce na programy Promi Noviny a Piráti Karibiku - Na Konci Sveta v druhej časti neobsahovali vyobrazenie predstaviteľov programu a druhá časť upútaviek nebola označená. Upútavky boli označené príslušným grafickým symbolom len v ich prvej časti a v druhej časti označenie grafickým symbolom absentovalo, pričom obe časti upútaviek z obsahovej stránky tvoria jeden celok. Prvá časť upútaviek púta pozornosť v danom prípade odvysielaním záberov z konkrétneho programu a druhá časť im poskytuje informácie o jeho názve, čase a dni vysielania. Prvá aj druhá časť upútaviek sa dopĺňajú a tvoria jeden celok. Rada v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedla, že pri určovaní výšky sankcie vzala do úvahy závažnosť správneho deliktu, mieru zavinenia, rozsah a dosah vysielania, trvanie a následky porušenia povinnosti ako i spôsob porušenia povinnosti, ktorý je predmetom výroku rozhodnutia ako i jeho odôvodnenia. Podľa Rady nevyplyva, že pri naplnení skutkovej podstaty tohto správneho deliktu došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia, a teda táto skutočnosť nemala vplyv na určenie výšky pokuty a vzhľadom na uvedené kritériá posúdila Rada závažnosť správneho deliktu ako minimálnu a vzhľadom k tomu, že medzi upútavkami boli aj upútavky na programy klasifikované ako nevhodné pre maloletých do 15 rokov, rozhodla Rada o uložení pokuty, ktorá sa približuje k dolnej hranici zákonom stanoveného rozsahu, keď najnižšia sadzba je 663 € a vzhľadom na uvedené dôvody považuje Rada výšku pokuty za plne odôvodnenú.

Proti rozhodnutiu odporcu podal opravný prostriedok navrhovateľ a žiadal, aby Najvyšší súd SR rozhodnutie Rady č. RP/61/2011 zo dňa 21.6.2011 zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že sankcia bola vysielateľovi uložená pre údajné porušenie povinnosti podľa § 20 ods. 4 zákona o vysielaní tým, že odvysielal vo výroku rozhodnutia uvedené upútavky bez toho, aby ich po celý čas ich vysielania označil grafickým symbolom JSO. Vo všetkých posudzovaných prípadoch boli podľa Rady prvé časti komunikátu označené príslušným piktogramom v zmysle zákona, a druhé časti komunikátu označené neboli. Podľa navrhovateľa rozhodnutie Rady vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko sa v posudzovanom prípade jednalo vždy o odvysielanie dvoch samostatných komunikátov, pričom prvým komunikátom bola upútavka na vysielanie programovej služby, a teda vlastná propagácia, ktorá spĺňala všetky formálne a obsahové požiadavky v zmysle zákona. Druhým komunikátom bolo oznámenie vysielateľa o vlastnom programe v zmysle § 37 ods. 2 zákona o vysielaní, ktorým vysielateľ informoval verejnosť, a ktoré malo všetky obsahové a formálne náležitosti takéhoto komunikátu. Poukázal na to, že Rada spojila tieto dva komunikáty do jedného celku a vyhodnotila toto spojenie ako porušenie zákona o vysielaní, pričom nie je zrejmé, prečo takýmto spôsobom postupovala, a preto je jej rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov. O nezrozumiteľnosti a nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia pre nedostatok dôvodov svedčí aj fakt, že Rada vo svojej rozhodovacej činnosti v totožných prípadoch postupovala tak, že v konaní uložila sankciu za porušenie § 20 ods. 4 zákona o vysielaní, následne došlo k zastaveniu konania v časti z dôvodu § 30 ods. 1 písm. h) správneho poriadku, nakoľko „odpadol dôvod konania“. Keďže v uvedených rozhodnutiach, ktorými Rada konania s rovnakým skutkovým stavom, aký predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia v časti zastavila, absentuje odôvodnenie, nie je vysielateľovi zrejmé, podľa akého kľúča Rada pri rozhodovaní postupovala v jednotlivých prípadoch. Vysielateľovi nie je takisto zrejmé, pre aký dôvod Rada postupuje v rovnakej veci rôzne a režim sankcionovania vysielateľa je preto nemožné považovať za zákonný, nakoľko je v priamom rozpore s garanciou právneho štátu, najmä s princípom právnej istoty (II. ÚS 34/95), a teda nesplňa ani podmienku ústavnosti (rozhodovania v súlade s Ústavou SR).

Rada sa k opravnému prostriedku navrhovateľa písomne vyjadrila a žiadala, aby Najvyšší súd SR jej rozhodnutie podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil. Uviedla, že tvrdenia navrhovateľa o rozdielnom postupe Rady v rovnakých veciach a o porušení zásady právnej istoty sú jednoznačne nepravdivé a účelové. Obsah predmetných komunikátov nie je možné posudzovať oddelene ako viaceré komunikáty, nakoľko ako to vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia (str. 5), tvoria jeden celok. Obe časti sa navzájom dopĺňajú a obsahovo na seba nadväzujú. Komunikáty špecifikované vo výrokovvej časti napadnutého rozhodnutia zjavne naplnili definíciu upútavky, nakoľko propagovali vysielanie konkrétnych programov odvysielaním atraktívnych scén z týchto programov. Podľa § 6 ods. 5 JSO mali by posudzované upútavky označené príslušným grafickým symbolom po celý čas ich vysielania, čo však navrhovateľ porušil, nakoľko v závere posudzovaných upútaviek toto označenie absentovalo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 250l a nasl. a § 64 ods. 5 a 6 zák. č. 308/2000 Z. z., preskúmal napadnuté rozhodnutie odporcu v rozsahu dôvodov opravného prostriedku v zmysle ustanovení tretej hlavy piatej časti O.s.p. a vec prejednal na ústnom pojednávaní dňa 4. júla 2012 a dospel k záveru, že rozhodnutie odporcu je potrebné potvrdiť podľa § 250q ods. 2 O.s.p. a to z nasledovných dôvodov:

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p. pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použijú sa primerane ustanovenia druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Podľa § 250i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. ak správny orgán podľa osobitného zákona rozhodol o spore alebo o inej právnej veci vyplývajúcej z občianskoprávných, pracovných, rodinných a obchodných vzťahov (§ 7 ods. 1) alebo rozhodol o uložení sankcie, súd pri preskúmaní tohto rozhodnutia nie je viazaný skutkovým stavom zisteným správnym orgánom. Súdom môže vychádzať zo skutkových zistení správneho orgánu, opätovne vykonať dôkazy už vykonané správnym orgánom alebo vykonať dokazovanie podľa tretej časti druhej hlavy.

Citované ust. § 250i ods. 2 O.s.p. je faktickou transpozíciou požiadavky tzv. „plnej jurisdikcie“ ako atribútu práva na spravodlivý proces. Súdom pri svojom rozhodovaní nesmie byť obmedzený v skutkových otázkach len tým, čo tu zistil správny orgán, a to ani čo do rozsahu vykonaných dôkazov, ani ich obsahu a hodnotenia zo známych hľadísk závažnosti, zákonnosti a pravdivosti. Súdom teda celkom samostatne a nezávisle hodnotí správnosť a úplnosť skutkových zistení urobených správnym orgánom, a ak pritom zistí skutkové, či (procesné) právne deficity, môže reagovať jednak tým, že uloží správnomu orgánu ich odstránenie, nahradenie alebo doplnenie, alebo tak urobí sám.

Najvyšší súd SR považuje za potrebné zdôrazniť v súvislosti s preskúmanou vecou predovšetkým povinnosť všetkých orgánov štátnej moci svojou činnosťou naplňovať legitímne očakávanú predstavu jednotlivca o právnom štáte, ktorého neoddeliteľnou súčasťou je právna istota a s princípom právnej istoty logicky korešponduje zásada rozhodovať v obdobných veciach rovnako.

Uvedená zásada je pre oblasť správneho súdnictva legislatívne zakotvená prostredníctvom ust. § 250ja ods. 7 O.s.p., podľa ktorého: „Ak Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhoduje ako odvolací súd v obdobnej veci, aká už bola predmetom konania pred odvolacím súdom, môže v odôvodnení poukázať už len na podobné rozhodnutie, ktorého celý text v odôvodnení uvedie.“

Na základe citovaného ustanovenia odkazuje Najvyšší súd SR na svoj rozsudok zo dňa 30. mája 2012 sp. zn. 2Sž/26/2011, zverejnený v plnom rozsahu na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR, ktorého

odôvodnenie ďalej v príslušnom rozsahu uvádza:

„Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že posudzované upútavky boli zložené z dvoch častí (s výnimkou upútaviek na program Panelák odvysielaných dňa 22.1.2011 o cca 17:50 a 18:54, Šéfka odvysielaných dňa 25.2.2011 o cca 17:48 hod., 17:53 hod., 18:14 hod., 18:44 hod. a Návrat Kráľov odvysielanej dňa 25.2.2011 o cca 17:53 hod.). V prvej časti boli odvysielané zábery z programu. Prvá časť posudzovaných upútaviek bola označená. V ich druhej časti boli odvysielané informácie o dni a čase odvysielania samotného programu a o jeho názve. Druhá časť upútaviek na programy Súdna sieň, Panelák (odvysielané v dňoch 19.2.2011, 23.2.2011, 25.2.2011), Vtiera Castle, CSI: Miami, Flash forward, Stratené duše, Glee, CSI: Las Vegas, Kostí už neobsahovala ukážky zo samotného programu, iba vyobrazenie predstaviteľov samotného programu. Upútavky na programy Hovorme o sexe, Prezidentov muž, Otec v sukni, Pokoj v duši, Chutiš mi!, Servírka, Lovci pokladov, Sexi komparzistka, Tajný sen, Utajené bratstvo, Stoj, lebo mamička vystrelí, Strašidelný dom, V sieti lží, Vodný svet v druhej časti neobsahovali vyobrazenie hlavných predstaviteľov programu. Druhá časť posudzovaných upútaviek nebola označená.

Podľa názoru odporcu, tieto upútavky boli označené príslušným grafickým symbolom len v ich prvej časti, v druhej časti označenie grafickým symbolom absentovalo napriek tomu, že obe časti upútaviek z obsahovej stránky tvoria jeden celok. Prvá časť upútaviek púta pozornosť divákov v danom prípade odvysielaním záberov z konkrétneho programu a druhá časť im poskytuje informácie o jeho názve, čase a dni vysielania. Pri upútavkách na programy Súdna sieň, Panelák (odvysielané v dňoch 19.2.2011, 23.2.2011, 25.2.2011), Vtiera Castle, CSI: Miami, Flash forward, Stratené duše, Glee, CSI: Las Vegas, Kostí je prepojenie medzi prvou a druhou časťou umocnené tým, že informácie o názve, čase a dni vysielania daného programu sú zobrazené spolu s protagonistami samotného programu. Z uvedeného vyplýva, že jedna aj druhá časť upútaviek sa dopĺňajú, tvoria jeden celok. Keďže účastník konania neoznačil upútavky grafickým symbolom podľa JSO po celý čas ich vysielania, porušil svoju povinnosť označiť upútavky rovnakým grafickým symbolom ako samotný program po celý čas ich vysielania.

Pokiaľ ide o upútavky na program Panelák odvysielané dňa 22.1.2011 o cca 17:50 a 18:54, na program Šéfka odvysielané dňa 25.2.2011 o cca 17:48 hod., 17:53 hod., 18:14 hod., 18:44 hod. a na program Návrat Kráľov odvysielané dňa 25.2.2011 o cca 17:53 hod., odporca posudzoval aj rozdiel medzi oznámením o vlastnom programe a upútavkou.

Oznámenie o vlastnom programe je podľa názoru odporcu jednou zo zložiek programovej služby, prostredníctvom ktorej vysielateľ informuje diváka o čase vysielania programu v rámci jeho programovej služby a o jeho názve. Podľa § 37a ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii, oznámenie o vlastnom programe nie je vlastnou propagáciou. Z negatívnej definície oznámenia o vlastnom programe obsiahnutej v § 37a ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii vyplýva, že nie je ani upútavkou, nakoľko upútavka je jednou z foriem vlastnej propagácie. Oznámenie o vlastnom programe obsahuje strohé informácie o názve programu a čase jeho vysielania. Ako je uvedené vyššie, upútavka je spracovaná do podoby, ktorá je spôsobilá získať alebo udržať pozornosť divákov a jej nevyhnutnou súčasťou sú aj informácie o názve programu a čase jeho vysielania.

Upútavky na program Panelák odvysielané dňa 22.1.2011 o cca 17:50 hod. a 18:54 hod., Šéfka dňa 25.2.2011 o cca 17:48 hod., 17:53 hod., 18:14 hod., 18:44 hod. a Návrat kráľov odvysielaná dňa 25.2.2011 o cca 17:53 hod. síce neobsahovali zábery z programu, na ktorého vysielanie upozorňovali, avšak účinkovali v nich protagonisti týchto programov, resp. diváci sa dozvedeli, ktoré mediálne známe osobnosti v programe vystúpia.

V upútavke na program Panelák odvysielanej dňa 22.1.2011 o cca 17,50 hod. dostali diváci informáciu, že v pondelok 14.2.2011 o 20:15 hod. bude vysielaný diel programu Panelák zo siedmej série. V upútavke sú zobrazené dve postavy z programu Panelák, ktorí si padnú do náručia a objímajú sa. Verbálne v upútavke odznelo, cit.: „Sedem hriechov v siedmej sérii Paneláku“. Upútavka na program Panelák odvysielaná dňa 22.1.2011 o cca 18:54 hod., bola spracovaná podobne ako upútavka odvysielaná o cca 17:50 hod., avšak v nej vystupovali odlišné dve postavy z programu Panelák, ktoré boli zobrazené pri vzájomnej komunikácii. Vzhľadom na to, že v oboch komunikátoch neboli odvysielané len strohé informácie o názve programu a čase jeho vysielania, nie je možné ich kvalifikovať ako oznámenie o vlastnom programe. Vzhľadom na spracovanie týchto komunikátov (odvysielanie záberov

na postavy z programu, ktoré si v upútavke padnú do náručia a objímajú sa, resp. na postavy z programu v ich vzájomnej komunikácii, spolu s informáciami o názve programu a čase jeho vysielania a spolu s informáciou, že ide o vysielanie novej série) je podľa názoru odporcu nevyhnutné ich kvalifikovať ako upútavky.

Tieto upútavky boli odvysielané bez označenia grafickým symbolom podľa JSO. Ako je uvedené vyššie, vysielateľ (účastník konania) je povinný označiť upútavky rovnakým grafickým symbolom ako samotný program. Keďže program Panelák je vzhľadom na jeho obsah označovaný účastníkom konania ako nevhodný pre skupinu maloletých do 12 rokov, mal účastník konania upútavky na tento program označiť rovnakým grafickým symbolom JSO ako samotný program. Preto odporca dospel k záveru, že účastník konania porušil svoju povinnosť podľa § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii tým, že dňa 22.1.2011 o cca 17:50 hod. a 18:54 hod. odvysielal upútavky na program Panelák bez označenia grafickým symbolom podľa JSO.

Podobne tomu bolo aj v upútavkách na program Šéfka odvysielaných dňa 25.2.2011 o cca 17:48 hod., 17:53 hod., 18:14 hod., 18:44 hod., v ktorých boli odvysielané zábery na súťažiacich v programe Šéfka a na Noru Mojsejovú sediacu v kresle za stolom. V každej upútavke boli odvysielané zábery na iného súťažiaceho. V upútavke odvysielanej o cca 17:48 hod. boli odvysielané zábery na súťažiaceho Miroslava (bola odvysielaná textová informácia o jeho mene a veku a verbálne odznelo, cit.: „Ani Miroslav nepozná prekážky“). V upútavke odvysielanej o cca 17:53 hod. boli odvysielané zábery na súťažiacu Markétu (bola odvysielaná textová informácia o jej mene a veku a verbálne odznelo, cit.: „Ani Markéta sa nebojí žiadnej výzvy“). V upútavke odvysielanej o cca 18:14 hod. boli odvysielané zábery na súťažiaceho Michala (bola odvysielaná textová informácia o jeho mene a veku a verbálne odznelo, cit.: „Michal chce využiť svoju šancu“). V upútavke odvysielanej o cca 18:44 hod. boli odvysielané zábery na súťažiacu Věru (bola odvysielaná textová informácia o jej mene a veku a verbálne odznelo, cit.: „Aj Věra chce dokázať, že na to má.“). Vo všetkých upútavkách bol uvedený názov programu a čas jeho vysielania (6. marec, Nedeľa 20:00).

Odporca dospel k záveru, že vzhľadom na to, že vo všetkých štyroch komunikátoch neboli odvysielané len strohé informácie o názve programu a čase jeho vysielania, nie je možné ich kvalifikovať ako oznámenie o vlastnom programe. Vzhľadom na spracovanie týchto komunikátov (odvysielanie záberov na súťažiacich a Noru Mojsejovú, uvedenie mena a veku týchto súťažiacich, odvysielanie krátkej verbálnej zložky, z ktorej vyplýva, že títo súťažiaci sú odhodlaní bojovať spolu s uvedením názvu programu a času jeho vysielania) je nevyhnutné ich kvalifikovať ako upútavky. Tieto upútavky boli odvysielané bez označenia grafickým symbolom podľa JSO. Ako je uvedené vyššie, vysielateľ (účastník konania) je povinný označiť upútavky rovnakým grafickým symbolom ako samotný program. Program Šéfka je vzhľadom na jeho obsah označovaný účastníkom konania ako nevhodný pre skupinu maloletých do 15 rokov. Účastník konania mal preto upútavky na tento program označiť rovnakým grafickým symbolom JSO, ako samotný program. Preto aj v tomto prípade odporca dospel k záveru, že účastník konania porušil svoju povinnosť podľa § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii tým, že dňa 25.2.2011 o cca 17:48 hod., 17:53 hod., 18:14 hod., 18:44 hod. odvysielal upútavky na program Šéfka bez označenia grafickým symbolom podľa JSO.

A napokon aj v upútavke na program Návrat kráľov odvysielanej dňa 25.2.2011 o cca 17:53 hod. boli odvysielané mená osôb (v upútavke označení ako hlavní hrdinovia), ktoré vystúpia v programe Návrat kráľov (podľa upútavky divácividia v programe Desperada, Zuzu Pancová, Kleopatru z Turca, Ivana Kandráča, Erika Hilára Lakatošovie) a diváci boli tiež informovaní, že programom ich bude sprevádzať Fedor Flašík - „nový moderátorský objav“. V upútavke bol uvedený názov programu a čas jeho vysielania (Pondelok 21:15). Podľa názoru odporcu, v tomto komunikáte neboli odvysielané len strohé informácie o názve programu a čase jeho vysielania, ale aj predstavenie hlavných hrdinov programu - označených ako hviezdy reality šou, moderátora programu - označeného ako moderátorský objav a uvedenie názvu programu a času jeho vysielania, preto je nevyhnutné ho kvalifikovať ako upútavku. Táto upútavka bola odvysielaná bez označenia grafickým symbolom podľa JSO. Ako je uvedené vyššie, vysielateľ (účastník konania) je povinný označiť upútavky rovnakým grafickým symbolom ako samotný program. Program Návrat kráľov bol vzhľadom na jeho obsah označený účastníkom konania ako nevhodný pre skupinu maloletých do 15 rokov. Účastník konania mal upútavku na tento program označiť rovnakým grafickým symbolom JSO ako samotný program. Preto odporca taktiež dospel k záveru, že účastník konania porušil svoju povinnosť podľa § 20 ods. 4 zákona o vysielaní a retransmisii

tým, že dňa 25.2.2011 o cca 17:53 hod. odvysielal upútavku na program Návrat kráľov bez označenia grafickým symbolom podľa JSO.

Pri určovaní výšky sankcie vzal odporca do úvahy závažnosť správneho deliktu, mieru zavinenia, rozsah a dosah vysielania, trvanie a následky porušenia povinnosti ako aj spôsob porušenia povinnosti a ich vyhodnotením dospel k záveru, že závažnosť správneho deliktu je síce minimálna, avšak prihliadnuc na skutočnosť, že účastník konania odvysielal viacero upútaviek bez toho, aby boli označené grafickým symbolom JSO po celý čas vysielania, že medzi nimi boli aj upútavky na programy klasifikované ako nevhodné pre maloletých do 12 rokov a na skutočnosť, že sedem z odvysielaných upútaviek nebolo vôbec označených grafickým symbolom JSO, rozhodol o uložení pokuty vo výške 700 €, ktorá sa približuje k dolnej hranici zákonom stanoveného rozsahu (najnižšia sadzba je 663 €).

Proti rozhodnutiu odporcu podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok podľa § 64 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii a § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a žiadal, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil odporcovi na ďalšie konanie a rozhodnutie, nakoľko podľa jeho názoru rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je v rozpore s obsahom spisov, rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov a v konaní správneho orgánu bola zistená taká vada, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Poukázal na to, že odporca rozdelil v odôvodnení svojho rozhodnutia komunikáty, pre ktorých obsah uložil sankciu, na dve skupiny: Prvú skupinu tvoria Panelák, 22.1.2011 o cca 17:50 hod., a 18:54 hod.; Šéfka, 25.2.2011 o cca 17:48 hod., 17:53 hod., 18:14 hod., a 18:44 hod; Návrat Kráľov, 25.2.2011 o cca 17:53 hod. V prípade týchto komunikátov ich obsah tvorí zjavnú jednotu, pričom neobsahujú zábery z programov, na ktorých vyslanie upozorňujú.

Druhú skupinu tvoria komunikáty, ktoré je možné rozdeliť, ako je to tiež zrejmé z odôvodnenia rozhodnutia Rady, na dve časti. Prvá pozostáva z odvysielania záberov z programov, ktoré bude vysielateľ v rámci svojej programovej služby uvádzať. Druhá časť naproti tomu predstavuje informáciu o čase a programovej službe, na ktorej bude predmetný program vysielaný. V tejto časti absentujú zobrazenia častí programu, ktorý má byť v budúcnosti vysielaný. Vo všetkých posudzovaných prípadoch druhej skupiny boli podľa Rady prvej časti komunikátu označené príslušným piktogramom v zmysle zákona, a druhé časti označené neboli.

Podľa názoru navrhovateľa, v posudzovanom prípade komunikátov prvej skupiny sa jednalo o odvysielanie oznámenia vysielateľa podľa § 37a ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii a v prípade komunikátov druhej skupiny ide o odvysielanie vždy dvoch samostatných komunikátov, pričom prvým komunikátom bola upútavka na vysielanie programovej služby, a teda vlastná propagácia, ktorá spĺňala všetky formálne a obsahové požiadavky v zmysle zákona. Druhým komunikátom bolo oznámenie vysielateľa o vlastnom programe v zmysle § 37a ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii, ktorým vysielateľ informoval verejnosť, a ktoré malo všetky obsahové a formálne náležitosti takéhoto komunikátu.

Podľa názoru navrhovateľa odporca nesprávne vyhodnotil komunikáty prvej skupiny a druhé časti komunikátov druhej skupiny (neoznačené piktogramom) ako upútavky napriek skutočnosti, že v uvedených komunikátoch neboli odvysielané časti programov, na ktorých vysielanie upozorňovali. Tento rozdiel odporca zdôvodnil výkladom znenia § 1 ods. 6 v spojení s § 6 ods. 5 JSO a § 37a ods. 2 zákona o vysielaní a retransmisii. Najdôležitejšou časťou výkladu je podľa názoru odporcu definovanie obsahu slovného spojenia „určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie a programy“. Výkladom tohto slovného spojenia predstavujúceho legálnu definíciu upútavky, dospel odporca k záveru, že všetky komunikáty uvedené vo výrokovej vete predstavujú vlastnú propagáciu vysielateľa vo forme upútavky. Odporca vec nesprávne právne posúdil, nakoľko nesprávne určil, že sa v prípade komunikátov prvej skupiny a druhej časti komunikátov druhej skupiny jedná o upútavky, pričom tento svoj záver zdôvodnil prítomnosťou záberov s vyobrazením hercov, prípadne informáciou o menách účinkujúcich osôb. Pri časti komunikátov druhej skupiny nebola odvysielaná žiadna iná informácia okrem informácie o dni a čase odvysielania programu a jeho názve.

Podľa názoru navrhovateľa, extenzívnym výkladom, aký použil odporca, by v podstate všetky odvysielané oznámenia vysielateľa o vlastnom programe predstavovali upútavky bez ohľadu na ich

obsah, pretože ich podľa odporcu možno subsumovať pod vyššie uvedenú definíciu. Ako je však zrejmé, absentuje zdôvodnenie takejto aplikácie zákona. Navrhovateľ si osvojil ten názor, že je zrejmé, že za upútavku je možné v sledovaných prípadoch považovať taký komunikát odvysielaný vysielateľom, ktorý obsahuje ukážky zo samotného programu, ku ktorému má získať a udržať pozornosť verejnosti. Za upútavku však podľa jeho názoru nemožno považovať odvysielanie statickej písomnej informácie, prípadne informácie so statickým vyobrazením hercov, ktorí v predmetnom programe účinkujú, čo považoval za ekvivalent písomnej informácie o hereckom obsadení.

Okrem nesprávneho právneho posúdenia veci je rozhodnutie podľa názoru navrhovateľa nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, nakoľko absentuje kritérium, pre ktoré odporca zaraďuje odvysielané komunikáty medzi upútavky. Navyše, časti odôvodnenia rozhodnutia si vzájomne protirečia a rozhodovanie odporcu nie je v danej veci konzistentné, pričom navrhovateľovi nie je zrejmé, pre aký dôvod postupuje odporca v rovnakej veci rôzne, v dôsledku čoho režim sankcionovania vysielateľa je preto nemožné považovať za zákonný, nakoľko je v priamom rozpore s garanciou právneho štátu a najmä s princípom právnej istoty.

Odporca sa k opravnému prostriedku navrhovateľa vyjadril podaním zo 14. septembra 2011, v ktorom žiadal napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Opätovne zdôraznil, že predmetné komunikáty zjavne naplnili definíciu upútavky, nakoľko propagovali vysielanie konkrétnych programov určených ich názvom, časom a dňom vysielania, odvysielaním atraktívnych scén z týchto programov (druhá skupina komunikátov) a informácií súvisiacich so samotným programom vo forme spôsobilej propagovať tento program (prvá skupina komunikátov). Obsah druhej skupiny komunikátov nie je možné podľa názoru odporcu posudzovať oddelene ako viaceré komunikáty, nakoľko, ako to vyplýva aj z napadnutého rozhodnutia, tvoria jeden celok. Obe časti sa navzájom dopĺňajú a obsahovo na seba nadväzujú. Na začiatku predmetných komunikátov sú odvysielané zábery zo samotného programu, ktoré pútajú pozornosť divákov, a v závere týchto komunikátov sú odvysielané informácie o názve propagovaného programu, dni a čase jeho vysielania. Odvysielaním jednej časti predmetných komunikátov samostatne bez druhej by sa zmenila ich výpovedná hodnota. Buď by nebol propagovaný konkrétny program, alebo by bolo oznámené vysielanie programu bez jeho propagácie. Pri upútavkách na programy Súdna sieň, Panelák (odvysielané v dňoch 19.2.2011, 23.2.2011, 25.2.2011), Vtieračka, Castle, CSI: Miami, Flash forward, Stratené duše, Glee, CSI: Las Vegas, Kosti, je prepojenie medzi prvou a druhou časťou umocnené tým, že informácie o názve, čase a dni vysielania daného programu sú zobrazované spolu s jeho hlavnými protagonistami.

Obsah prvej skupiny komunikátov síce nie je tvorený zábermi z propagovaného programu, avšak, ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia str. 10 a 11, informácie v nich odvysielané sú spracované do podoby spôsobilej propagovať konkrétny program. Odporca v odôvodnení napadnutého rozhodnutia (str. 10 a 11) uviedol skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru, že prvá skupina komunikátov predstavuje upútavky. Vysporiadal sa aj s rozdielom medzi oznámením o vlastnom programe a upútavkou, ktorý spočíva v ich rozdielnom zameraní. Ako je uvedené vyššie, cieľom upútavky je propagovať vysielanie konkrétneho programu a cieľom oznámenia o vlastnom programe je informovať o vysielaní programu. Oznámenie o vlastnom programe obsahuje strohé informácie o názve programu, dni a čase jeho vysielania. Komunikát, ktorý neobsahuje len strohé informácie o názve programu, dni a čase jeho vysielania, ale aj informácie spôsobilé propagovať konkrétny program, je upútavkou. Predmetné komunikáty zjavne obsahovali aj informácie, ktoré boli spôsobilé propagačne pôsobiť na diváka a teda upútavali diváka na daný program. So skutočnosťou, že diváci sú pri vysielaní upútaviek upozorňovaní na vysielanie konkrétneho programu, spojil zákonodarcu aj odlišný režim označovania týchto zložiek programovej služby grafickým symbolom podľa JSO spočívajúci v povinnosti označiť ich rovnakým grafickým symbolom ako samotný program, bez ohľadu na výskyt klasifikačných kritérií v týchto zložkách programovej služby.

Na základe tejto povinnosti mal podľa názoru odporcu navrhovateľ označiť posudzované upútavky rovnakým grafickým symbolom ako samotný program. Taktiež záver navrhovateľa o obsahu upútavky nemá oporu v zákone ani v podzákonnom právnom predpise. Z definície upútavky je zrejmé, že sa jedná o komunikát, ktorý púta, získava, alebo udržiava pozornosť divákov na vysielanie konkrétneho programu. Odvysielanie zostrihu pútavých scén z programu, je jedným zo spôsobov upútania pozornosti divákov. Je však úplne zrejmé, že nie je jediným. Pozornosť divákov je získavaná aj odvysielaním

rôznych informácií o programe, resp. o jeho hlavných účinkujúcich, ktoré sú spôsobilé propagovať konkrétny program, urobiť ho divácky atraktívnejším. Obsah prvej skupiny komunikátov tvorili práve takéto informácie. Druhá skupina komunikátov obsahovala zábery zo samotných programov a tiež informácie o dni a čase ich vysielania a ich názve, z čoho vyplýva že boli upútavkou, k čomu v konečnom dôsledku došiel svojou argumentáciou aj navrhovateľ (cit.: „za upútavku je možné považovať taký komunikát odvysielaný vysielateľom, ktorý obsahuje ukážky zo samotného programu...“).

Ako účelové je podľa názoru odporcu nevyhnutné vyhodnotiť aj tvrdenie navrhovateľa o porušení základných zásad právneho štátu, najmä zásady právnej istoty napadnutým rozhodnutím a postupom odporcu. Ako vyplýva aj z vyššie uvedeného, v rozhodnutiach č. RP/57/2011 a RP/58/2011 odporca poukázal na rozdiel medzi skutkovým stavom, o ktorom rozhodol týmito rozhodnutiami a skutkovým stavom, o ktorom rozhodol rozhodnutiami č. RZK/58/2011 a RZK/59/2011, v totožných veciach postupoval rovnako, v jeho konaní a rozhodovaní nie je badať žiadne neodôvodnené rozdiely. Preto tvrdenia navrhovateľa o rozdielnom postupe odporcu v rovnakých veciach a o porušení zásady právnej istoty sú jednoznačne nepravdivé a účelové.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd vecne príslušný podľa § 246 ods. 2 písm. a) OSP v spojení s § 250l a nasl. OSP a s § 64 ods. 6 zákona o vysielaní a retransmisii preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a tiež v zmysle svojej ustálenej judikatúry preskúmaval, či rozhodnutie odporcu nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie R č. 52/2003) a došiel k záveru, že podanému opravnému prostriedku navrhovateľa nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu a vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľ odvysielal dňa 22.1.2011 upútavky na program Stoj, lebo mamička vystrelí o cca 17:40 hod. a cca 18:52 hod., Strašidelný dom o cca 17:47 hod., Súdna sieň o cca 17:48 hod., V sieti lži o cca 17:49 hod. a o cca 18:52 hod., Vtiera Castle o cca 18:19 hod., CSI: Miami o cca 18:19 hod., Flash forward o cca 18:20 hod., Stratené duše o cca 18:20 hod., Vodný svet o cca 18:53 hod.; 19.2.2011 upútavky na program Panelák o cca 15:08 hod., a o cca 16:12 hod., Hovorme o sexe o cca 15:09 hod., Stratené duše o cca 15:09 hod., Glee o cca 15:29 hod., Prezidentov muž o cca 15:36 hod., Súdna sieň o cca 15:36 hod., Otec v sukni o cca 16:06 hod.; 23.2.2011 upútavky na program Súdna sieň o cca 17:27 hod., Pokoj v duši o cca 17:55 hod., Chutíš mi! o cca 18:10 hod., Servírka o cca 18:11 hod., Lovci pokladov o cca 18:11 hod., CSI: Las Vegas o cca 18:42 hod., Kosti o cca 18:42 hod., CSI: Miami o cca 18:43 hod., Panelák o cca 18:43 hod.; 25.2.2011 upútavky na program Chutíš mi! o cca 18:12 hod., Glee o cca 18:12 hod., Servírka o cca 18:13 hod., Sexi komparzistka o cca 18:13 hod., Tajný sen o cca 18:41 hod., Pokoj v duši o cca 18:41 hod., Utajené bratstvo o cca 18:42 hod., Lovci pokladov o cca 18:42 hod., Panelák o cca 18:43 hod., ktoré neboli označené grafickým symbolom JSO po celý čas ich vysielania a dňa 22.1.2011 o cca 17:50 hod., a cca 18:54 hod. upútavky na program Panelák a dňa 25.2.2011 o cca 17:48 hod., 17:53 hod., 18:14 hod., 18:44 hod., upútavky na program Šéfka a o cca 17:53 hod., upútavku na program Návrat kráľov, ktoré neboli označené grafickým symbolom JSO vôbec.

Skutkové okolnosti neboli medzi účastníkmi sporné, spornou zostalo posúdenie odvysielaných komunikátov ako upútaviek, resp. ako informácií o vlastnom programe.

Zákon o vysielaní a retransmisii obsahuje v § 20 ustanovenia týkajúce sa ochrany maloletých.

Podľa § 20 ods. 4, na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti sú vysielateľ televíznej programovej služby a poskytovateľ audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie povinní na ochranu maloletých zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania ustanovený podľa osobitného predpisu (ďalej len "jednotný systém označovania").

Podľa § 37a ods. 2 vlastná propagácia na účely tohto zákona je činnosť vysielateľa určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie, programy, tovary alebo služby, priamo spojené s vysielaním a programami; za vlastnú propagáciu sa nepovažuje oznámenie vysielateľa, ktorým informuje verejnosť o vlastnom programe.

Podľa § 12 ods. 1 zákona č. 343/2007 Z. z. o podmienkach evidencie, verejného šírenia a uchovávaní

audiovizuálnych diel, multimediálnych diel a zvukových záznamov umeleckých výkonov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „audiovizuálny zákon“), jednotný systém označovania je systém klasifikácie audiovizuálnych diel, zvukových záznamov umeleckých výkonov, multimediálnych diel, programov poskytovaných prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie a programov alebo iných zložiek programovej služby vekovou vhodnosťou z hľadiska ich neprístupnosti, nevhodnosti alebo vhodnosti pre vekovú skupinu maloletých do 7, 12, 15 alebo 18 rokov.

Podľa § 1 ods. 6 vyhlášky Ministerstva kultúry SR č. 589/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o JSO, obsah každého audiovizuálneho diela, multimediálneho diela, programu poskytovaného prostredníctvom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie, programu alebo inej zložky televíznej programovej služby sa klasifikuje samostatne; to neplatí pre zložku televíznej programovej služby, ktorá je určená na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie a programy (ďalej len "upútavka"). Obsah každej časti seriálu, série alebo cyklu sa klasifikuje osobitne.

Podľa § 6 ods. 5 programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako nevhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, do 12 rokov, do 15 rokov alebo nevhodné a neprístupné pre vekovú skupinu maloletých do 18 rokov a programy alebo iné zložky televíznej programovej služby klasifikované ako vhodné pre vekovú skupinu maloletých do 7 rokov, od 7 rokov, do 12 rokov, od 12 rokov alebo od 15 rokov sa označujú grafickým symbolom jednotného systému označovania po celý čas vysielania týchto programov alebo iných zložiek televíznej programovej služby v pravom alebo ľavom hornom rohu televíznej obrazovky. Upútavka k programu sa označí totožným grafickým symbolom ako samotný program.

Po preskúmaní spisového materiálu sa najvyšší súd stotožnil s názorom odporcu, že posudzované komunikáty tak, ako boli vyššie popísané, či už prvej alebo druhej skupiny, naplnili pojmové znaky definície upútavky, resp. vlastnej propagácie vysielateľa, ktorý je pojmom širším ako pojem upútavka. K tomuto záveru najvyšší súd dospel výkladom príslušných ustanovení zákona o vysielaní a retransmisii, § 37a ods. 2 a JSO, § 1 ods. 6, z ktorých vyplýva, že akýkoľvek komunikát, ktorého obsah je určený na získanie a udržanie pozornosti verejnosti na vlastné vysielanie a programy vysielateľa, je upútavkou. Je pritom bez právneho významu, akým spôsobom sa vysielateľ snaží pozornosť diváka upútať, t.j. či sa v takýchto komunikátoch objavujú ukážky z programov vo forme zostrihu niekoľkých scén, ako tomu bolo v komunikátoch druhej skupiny, alebo len vo forme statických záberov resp. širších písomných informácií o hlavných protagonistoch, alebo obsahu programu. Jediným logickým dôvodom na poskytnutie podrobnejších informácií o konkrétnom programe, je upútanie pozornosti verejnosti, nakoľko vysielateľovým zámerom je získanie čo najväčšieho počtu divákov ktorejkoľvek jeho programovej služby.

Tento zámer vysielateľa je legitímny, nakoľko jeho úspech na trhu, ako komerčného subjektu v danej oblasti podnikania, je priamo úmerne závislý od sledovanosti. Práve z tohto dôvodu však zákonodarcu ukladá povinnosť označovať upútavky (všetky a po celý čas ich vysielania), z hľadiska ich neprístupnosti, nevhodnosti alebo vhodnosti pre vekovú skupinu maloletých do 7, 12, 15 alebo 18 rokov, v súlade s JSO, t.j. rovnakým piktogramom ako samotný program, na ktorý je upútavka zameraná.

Je potrebné pripomenúť, že cieľom zavedenia JSO je prevencia a ochrana mladistvých pred nežiaducimi vplyvmi spôsobenými sledovaním nevhodných programov, ktoré sa dajú týmto spôsobom aspoň čiastočne eliminovať, keď je maloletému resp. mladistvému divákovi, ale aj jeho zákonnému zástupcovi poskytnutá podrobná informácia nielen o obsahu komunikátu, ale aj o jeho vekovej vhodnosti, už v štádiu zamerania jeho pozornosti na odvysielanie daného programu v budúcnosti.

Odporca ako orgán verejnej správy dohliada na dodržiavanie právnych predpisov upravujúcich vysielanie a retransmisiiu a vykonáva štátnu správu v oblasti vysielania a retransmisie v rozsahu vymedzenom zákonom o vysielaní a retransmisii. Jeho prvoradým zákonným poslaním a teda aj prvoradou povinnosťou je presadzovať záujmy verejnosti. Ak pri plnení tejto povinnosti dospeje v záveru, že konaním monitorovaného subjektu došlo alebo dochádza k porušovaniu zákona, je oprávnený podľa § 64 a nasl. zákona o vysielaní a retransmisii uložiť sankciu.

Podľa § 67 ods. 3 písm. c) zákona o vysielaní a retransmisii, Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej

programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 663 € do 66.387 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 99 € do 19.916 €, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov alebo iných zložiek programovej služby (§ 20 ods. 4) alebo nezabezpečil časové zaradenie programov alebo iných zložiek programovej služby v súlade s podmienkami ustanovenými osobitným predpisom 28a) (§ 20 ods. 5).

V predmetnom prípade odporca uložil navrhovateľovi pokutu v sume 700 € v súlade s § 64 ods. 1 písm. d) a § 67 ods. 3 písm. c) zákona o vysielaní a retransmisii, ktorý umožňuje uložiť pokutu od 663 € do 66.387 €.

Pokiaľ navrhovateľ namietal v tejto časti nepreskúmateľnosť rozhodnutia nakoľko podľa jeho názoru absentovali dôvody výšky uloženej pokuty, najvyšší súd dospel k záveru, že odporca v napadnutom rozhodnutí dostatočne odôvodnil výšku uloženej sankcie poukazom na opakované porušenie uvedenej povinnosti zo strany navrhovateľa, nebezpečnosť uvedeného konania s ohľadom na morálny a mravný vývin maloletých divákov, ako aj po zohľadnení rozsahu a dosahu vysielania, nakoľko navrhovateľ je multiregionálnym vysielateľom.

Pokiaľ navrhovateľ v opravnom prostriedku tvrdil, že v konaní pred správny orgánom došlo k porušeniu jeho práv garantovaných Ústavou SR, nakoľko rozhodovacia prax odporcu je v týchto prípadoch nejednotná, najvyšší súd pripomína, že v súlade s piatou časťou OSP je predmetom tohto konania preskúmanie jedného konkrétneho rozhodnutia odporcu a procesného postupu, ktorý vydaniu rozhodnutia predchádzal, a preto súdu neprináleží pri prieskume tohto rozhodnutia vyjadrovať sa k iným rozhodnutiam resp. postupom odporcu v iných konaniach vedených proti navrhovateľovi, ktoré s prejednávanou vecou nesúvisia.

Vzhľadom k tomu, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonom ako aj v súlade s poslaním odporcu definovaným v § 4 zákona o vysielaní a retransmisii, bolo bez formálnych a logických nedostatkov, riadne odôvodnené a vychádzalo z dostatočne zisteného skutkového stavu, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že toto ako vecne správne podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.“

Na základe zisteného skutkového stavu veci, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok navrhovateľa a tiež s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí 2Sž/26/2011, pri ktorom Najvyšší súd SR nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od neho odchýlil (napr. zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska) a preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutie Rady ako súladné so zákonom podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdiť.

O trovách konania rozhodol Najvyšší súd SR v zmysle ust. § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. Navrhovateľ v preskúmovacom konaní úspech nemal a Rade nárok na náhradu trov konania neprináleží zo zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.